

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De studio quod Iulianus in stabilienda gentiliū religione, & nostra
euertenda, posuerit, & epistola quam ad quēdam gentilium archiepisoporū
miserit. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ti sunt: quibuscū iā ætate valdè prouectis ipse, cū essem adolelescens, versatus sum. Sed de his postea plura differetur.

De studio quod Iulianus in stabilienda gentiliū religione, & nostra euertenda, posuerit, & epistola quam ad quēdam gentilium archiepiscoporū miserit.
CAP. XV.

Imperator cū iam pridē studeret, vt religio gentilis per vniuersum imperiū peruaderet, iniquo animo tulit, eū videret eam religione Christiana, laude & hominū approbatione inferiorem esse. Nā tametsi delubra patefacta fuere, & sacrificia, atque dies festi patrij Gentilium in singulis vrbibus sibi ex sententia procedere videbantur, tamen discruciabatur animi, cum secū cogitaret, q̄ si eius conatu nudarentur, foret, vt ista omnia breui commutaretur. Maximè aut̄ omniū eū angebat, q̄ audiret vxores, liberos, & seruos multorū sacerdotū fidem Christi profiteri. At verò cū existimaret religionē Christianā maximā ex vita & moribus eorum, qui eā sequebātur, cōmendationē consecutā, instituit animo delubra Gentiliū tū apparatus, tum ordine religionis Christianæ adornare: subsellijs præterea & primarijs sedibus, doctoribus lectoribusque gentilis doctrinæ & exhortationū, quinetiā præcibus in certis horas diesq̄, præscriptis, monasterijs item virorum & mulierum, qui sapientiæ studio se dicauerant, collegijs etiam peregrinorum & pauperum, reliqua denique in egentes benignitate religionem Gentilem nobilitate. Porro peccatis voluntarijs & nō volūtarijs secundū Christianorū traditionem post pœnitentiā castigationē ex æquo respondentē cōstituere. Dicitur præterea imitatus esse in primis formulas literarū episcopaliū, quibus solebāt se inter ipsos certiores facere de peregrinis, quò proficiscerētur, & vnde venissent, vt tanq̄ noti atq; adeo amici propter signi testimoniū hospitio exciperentur, diligenterq; curarent. Quæ cū instituisset, serio laborabat, vt Gentiles his Christianorū institutis assuescerēt. Sed quoniā istud fortasse multis videtur incredibile, idcirco nō aliunde, q̄ ex ipsis imperatoris literis, idē ipsum quod iam dixetim,

κχτα-
γωγιοις

SOZOMENI HISTOR.

verum esse ostendam. Sic enim scribit.

*Juliani imperatoris epistola ad Arfacium
Pontificem Galatiæ scripta.*

QUOD quidē nondū religio Gentiliū ex nostra procedat sentētia, impedimēto sunt hi, qui eā profitentur. Quæ autē à diis nobis donata sunt, ea splēdida sunt, magna sūt, excellētiora sunt, q̄ quæ omnino vel optari, vel sperari poterāt. Nā in tam exiguo temporis spatio (sit qui dem Nemesis nostris verbis propitia) tantā ac talem rerum mutationem paulō antē ne optare quidem quisquā audebat. Sed quid est causā, cur in hisce perinde ac si nihil amplius opus esset, cōquiescamus, ac non potius cōuertamus oculos ad ea, quibus impia Christianorū religio creuerit, id est, ad benignitatem in peregrinos, ad curam ab illis in mortuis sepeliendis positā, & ad sanctimoniam vitæ, quam simulant. Quorum singula à nobis verē exequenda esse cēseo. Neq; satis est, istud solum institutū sanctē obseruari, sed velim omnes nostros sacerdotes omnino, qui Galatiā incolunt, vel minis impellas, vel ratione persuadeas, vt sint honesti, vel sacerdotali ministerio abdicēs, si non vnā cum vxoribus, liberis, & famulis, diis colendis sedulō animos attendant: & ne patiantur seruos, aut filios, aut cōiuges Galilæorum impiē in deos se gerere, & impietatem pietati preponere. Deinde sacerdotē quēque hortare, ne accedat ad spectacula, neue in taberna bibat, neu artem aliquam, aut opificiū turpe infamēue exerceat. Et qui tibi in his rebus morem gerunt, eis honorem tribuito, qui autem resistunt, expellito. Porrō Xenodochia multa in singulis ciuitatibus extruito, vt peregrini nostra benignitate fruantur: neque solum hi, qui nostram colant religionem, sed alij quoque, si qui pecuniarum indigeant. At ratio, qua res tibi ad hoc institutum necessariæ abundē suppetant, à me interim excogitata est. Nam triginta millia modiorum tritici in tota Galatia, & sexaginta millia sextariorum vini in singulos annos dari iussi. quorum quintam partem in pauperes, qui sacerdotibus inserviunt insumendam esse mādo: quod reliquum est, peregrinis & mendicantibus subleuandis distribuendum. Nam turpe profectō est, cum nemo

ex lu

ex Iudæis mendicet, & impii Galilæi non suos modò, sed nostros quoq; alant, vt nostri auxilio, quod à nobis ferri ipsis debeat, destituti videantur. Quare doceto Gentiles in eiusmodi ministeria pecuniam conferre, & pagos Gentilium ex fructibus dijs offerre primitias, & eiusmodi beneficentiæ officijs assuefacito, planumque illis facito hoc nostrum olim munus fuisse. Nam Homerus Eumæum sic loquentem facit.

*Hospes si nostris succederet aduena tectis
Vilior, acciperè placidè. Sunt diues, egensq;
A Ioue: parua mea est (fateor) sed grata facultas.*

Neque igitur permittamus alios nostrorum imitatione bonorum nobis laudem præripere, vt ipsi propter socordiam turpitudine & infamia afficiamur, immo potius, ne pietatem erga deos penitus proderere videamur. Quòd si te illa sedulo obire accepero, maxima sane lætitia gestiam. Præfides domi raro inuisas, sed scribas ad eos literas sapissimè. Ingredientibus illis in urbem nemo sacerdos obuiam prodeat: nisi quando ad templa deorum accedunt, solum intra vestibula. Eos intrantes nullus miles præcedat, sequatur autem, qui vult. Nam simul vt ingreditur limen delubri, priuati personam induit: Siquidem ipse, vt nosti, his, qui intus sunt, præes, propterea quòd diuina lex istud postulat. Et qui tibi parent, sunt reuera pij: qui autè præ arrogantia resistunt, ostentatores sunt, & inanis gloriæ appetentes. Pissiminti opem ferre paratus sum, dummodo matrè deorum sibi propitiam reddant. At si eam contemnant, nõ modò culpæ affines erunt, verùm etiã, quod dictu acerbius est, in grauissimam apud nos offensionem incurrunt.

*Nam scelus infandum est, dextram prestare benignam,
Illus qui superis indicunt bella beatiss.*

Peruade igitur illis, vt si à me curam de se suscipi cupiant, omnes vnà se deorum matri supplices se præbeant.

P iij Quòd Iu-